

Postawa rodzica a kształtowanie się poczucia własnej wartości u dziecka.

Drodzy Rodzice pojęcie "poczucie własnej wartości" jest często używane we współczesnej pedagogice i psychologii. Możemy je zdefiniować jako samoakceptację. Cechuje się ona świadomością dotyczącą swoich mocnych stron, swoich ograniczeń, gotowością do pracy nad sobą oraz powstrzymaniem się od nadmiernej krytyki wobec siebie. Dobrze ugruntowane poczucie własnej wartości jest niezależne od okoliczności zewnętrznych.

Kształtowanie u dziecka poczucia własnej wartości rozpoczyna się od pierwszych chwil życia i jest ściśle związane ze stosunkiem rodziców do dziecka oraz z prezentowaną przez rodziców postawą rodzicielską wobec niego. Warunkiem niezbędnym do tego by dziecko mogło zbudować w sobie poczucie własnej wartości jest miłość rodziców i akceptacja dziecka takim jakie jest. Pewne postawy rodzicielskie utrudniają bądź uniemożliwiają dziecku samoakceptację, powodują, że wątpi w swoją wartość i zamyka się na świat i innych ludzi. Należą do nich:

- Zaniedbywanie dziecka przez rodziców-dzieje się tak gdy rodzice nie wypełniają swoich obowiązków wobec dziecka i nie zaspokajają jego podstawowych potrzeb.
- Krytyczna postawa wobec dziecka - gdy rodzice ciągle korygują dziecko i nie potrafią zaakceptować go takim jakie jest.
- Nadmiernie opiekuńcza bądź pobłażliwa postawa rodziców - dziecko otrzymuje komunikat ,że jest niezdolne do samodzielnego działania lub nieważne dla rodzica.
- Uzależnienie rodzica- wprowadza w życie dziecka chaos i destabilizację co tworzy poczucie zagrożenia, lęki, nieufność i zwątpienie w swoje możliwości.
- Każde zachowanie rodziców jest obserwowane i interpretowane przez dziecko. To właśnie rodzice swoją postawą wobec dziecka i świata wpływają na budowane przez nie poczucie własnej wartości osłabiając je lub wzmacniając.